

Ωραίοι άνθρωποι

Της Χριστινας Κοψινη

Ποιο είναι το αγαπημένο χρώμα των μικρών κοριτσιών; Μα φυσικά, το ροζ. Κι η Ελγκα κρατά στα χέρια της το ημερολόγιό της. Φούξια το εξώφυλλό του, σε ροζ σελίδες τα μυστικά της. Και οι παιδικές πιζάμες της, με έντονο ροζ σιρίτι, ροζ λουλουδάκια στο γκρι φόντο του υφάσματος. Για τον φακό του σκηνοθέτη όλα έχουν τη σημασία τους. Όλα σε προετοιμάζουν σιγά σιγά, σε ηρεμούν πριν από τη μεγάλη στιγμή. Την εγχείρηση ανοικτής καρδιάς στην οποία θα υποβληθεί η μικρή Ελγκα, στην Κλινική της Τιφλίδας από τον Αυξέντιο Καλανγκό, τον διευθυντή της Πανεπιστημιακής Καρδιοχειρουργικής στη Γενεύη.

Οι αναγνώστες της «Κ» και του περιοδικού της «Κάπα» γνωρίζουν ήδη, από τη σειρά Πατριδογνωσία της Άννας Γριμάνη, αυτόν τον μικρό θεό που με το μυαλό, τα χέρια και τον αλτρουισμό του ανάστησε με την επιστημονική του ομάδα περισσότερα από 12.000 παιδιά ανά τον κόσμο και δη τον αποκαλούμενο κι ως... Τρίτο. Από τη Μοζαμβίκη έως τη Γεωργία ο Καλανγκός και η ομάδα του επιστρέφουν με ανιδιοτέλεια αυτό που πήραν από τη ζωή. «Η κοινωνία μου έδωσε πολλά πράγματα: τίτλους και μια οικονομική άνεση και τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή να επιστρέψω πίσω στην κοινωνία ό,τι μου έδωσε» λέει στην Άννα Γριμάνη που λίγο μετά την επέμβαση της Ελγκας, έκπληκτη τον είδε να αρωματίζει με κανέλα το γραφείο του. «Γιατί στην Κωνσταντινούπολη το σπίτι μύριζε το άρωμα της μητέρας μου, κανέλα» θα εξηγήσει αργότερα ο γιατρός.

Υπάρχουν άνθρωποι που μπορεί να σε κάνουν και σένα καλύτερο εάν συναπαντηθείς έστω και για λίγο μαζί τους. Προνόμιο που συχνά καταδικάζεται «μες στην πολλή συνάφεια του κόσμου». Ομως βλέποντας, τυχαία ομολογώ, το επεισόδιο αυτό με τον καρδιοχειρουργό στην εκπομπή «Ωραίοι ως Έλληνες» (η σειρά θα προβάλλεται από την ΕΤ κάθε Τρίτη στις 8 μ.μ) κατάλαβα ότι εκτός από τον εκτεταμένο τηλεοπτικό σαδομαζοχισμό, υπάρχουν ακόμη άνθρωποι που κάνουν μικρά αριστουργήματα για να νιώθεις καλύτερα. Όχι μόνο γιατί σου θυμίζουν ότι υπάρχει αυτή η άλλη Ελλάδα της προσφοράς, της επιστήμης και της ανιδιοτέλειας, ή πάντοτε άλλη όψη των ανθρώπων. Αλλά και γιατί ο τρόπος που παρακολουθεί ο φακός τη διαδρομή αυτών των Ελλήνων του εξωτερικού, σε κάνει να θέλεις να τους μοιάσεις, να ακολουθήσεις το βλέμμα τους, να αντλήσεις κάτι από την ψυχραιμία που επιδεικνύουν όταν φτάνουν στο χείλος του γκρεμού. Κι αυτό συμβαίνει όταν κατά τη διάρκεια της επέμβασης κι αφού έχει ανοιχτεί το περικάρδιο, έχει επιδιορθωθεί η μιτροειδής και έχει τοποθετηθεί η βαλβίδα, η καρδιά της Ελγκας δεν «θέλει» να λειτουργήσει ξανά. Η ανάσα κόβεται. Μια, δύο, τρεις προσπάθειες άκαρπες. «Αλλάξτε τα καλώδια» προτρέπει ο Καλανγκός. Και η ζωή επανέρχεται. Ναι, η ζωή ξεπερνά την καλύτερη ταινία. Αλλά ενίοτε ένα ντοκιμαντέρ όπως αυτό (με σκηνοθέτη τον Χρ. Μπάρμπα) αποδεικνύει ότι και η ελληνική τηλεόραση μπορεί να σέβεται τη μαγεία της ζωής.

http://news.kathimerini.gr/4dcgi/_w_articles_columns_2_04/12/2012_503800